

LES PÈRDUES NO SÓN PÈRDUES, SÓN GUANYS QUE FAN MÉS MAL.

Una revolució és un canvi, una transformació ràpida d'algun fet del què no n'estem contentes, és a dir, es trenca amb l'ordre que ja hi ha establert sigui social, polític o econòmic, algunes vegades amb la utilització de la violència, però aquesta no és sinònim de revolució. D'altra banda és evident que perquè una revolució doni el seu fruit, hi ha d'haver una majoria que la segueixi, tot i que tampoc és imprescindible el seguici de tota la població.

I heus aquí la famosa pregunta que les professores de filosofia ens han fet tant a la classe i la que ha donat tema a aquesta redacció: Si en tota revolució es guanya i es perd, llavors, perquè serveixen?

Hi he estat rumiant molt i no em sortia res per parlar sobre aquesta qüestió, fins i tot he demanat ajuda i ni donant-hi moltes voltes trobava les paraules adients. Finalment, he arribat a la conclusió de què no trobava la manera de parlar al voltant d'aquesta pregunta perquè no hi estic d'acord, des del meu punt de vista no es perd en totes les revolucions.

M'explico, en una revolució podem perdre camps conreats, podem perdre alguna pela, podem perdre fins i tot vides, cases, cotxes, objectes de valor i podria seguir recitant-ne moltes més, però penso que des del moment en què es comença una revolució, totes les persones participants, son conscients d'aquestes "pèrdues" i no les tracten com a tals, sinó com a guanys, perquè hi ha guanys que fan mal i tothom n'és conscient. Perquè, què és una pèrdua? Crec que tothom en té una concepció diferent, per exemple, per mi, que em destrossin un camp de tomàquets i em xafin el cotxe o arribi a perdre la vida a canvi, per exemple, d'una Catalunya independent, feminista, ecologista i lliure de feixisme no és una pèrdua, sinó un guany, un guany que fa molt mal, però un guany per totes aquelles que vindran darrere meu i fins i tot per mi mateixa. Per tant, no crec que en una revolució es perdi mai, sempre que aconseguis allò que t'havies proposat d'un principi i aprenguis molt durant el camí d'aconseguir-ho, aquest camí d'aprenentatge fins a arribar a l'objectiu final, és el que el denominem com a revolució. Així que visca les revolucions i visca revolucionar-nos sense por contra allò que ens oprimeix.